

استاندارد ملی ایران

۲۰۳۷۹

چاپ اول

۱۳۹۴

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

INSO

20379

1st.Edition

2015

راه آهن — روابط بین شرکت‌های بهره‌بردار
ریلی در حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی

Railway — Relations between railway
undertakings in international combined
transport

ICS: 03.220.30

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک مادهٔ ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانهٔ صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیتهٔ ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیتهٔ ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شمارهٔ ۵ تدوین و در کمیتهٔ ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان ملی تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاهای کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«راه آهن- روابط بین شرکت‌های بهره‌بردار ریلی در حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی»

سمت و / یا نمایندگی

مرکز تحقیقات راه آهن جمهوری اسلامی ایران

رئیس :

سیاحی سحرخیز، سیروس
(لیسانس مهندسی شیمی)

شرکت بهبود کیفیت کاوه

دبیر :

رشیددادش، شیدخت
(لیسانس مهندسی مکانیک)

اعضاء : (اسامی به ترتیب حروف الفباء)

شرکت بهساز صنعت تawa

اکرام نصرتیان، بنشه

(لیسانس مهندسی برق و الکترونیک)

شرکت بازرگانی مهندسی ایران

اکرام نصرتیان، بهرنگ

(لیسانس مهندسی مکانیک)

شرکت بهبود کیفیت کاوه

امینی، فاطمه

(لیسانس مهندسی مکانیک)

شرکت بهبود کیفیت کاوه

امینی، مصطفی

(لیسانس مهندسی مکانیک)

دانشگاه تهران

حسینی، سیدپژوهیز

(فوق لیسانس مهندسی متالورژی)

شرکت بهبود کیفیت کاوه

سلطانی، فرناز

(لیسانس مهندسی مکانیک)

مرکز آموزش فنی و حرفه ای

فرخی‌نیا، محسن

(لیسانس مهندسی برق)

فهرست مندرجات

صفحه

عنوان

ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران
د	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
و	پیش گفتار
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ ملاحظات کلی
۲	۳ قرارداد فرعی
۳	۴ بهره‌برداری مشترک
۳	۱-۴ مندرجات و هدف
۴	۲-۴ مقررات
۵	پیوست الف (اطلاعاتی) نمونه قرارداد برای عملیات تحت قرارداد در حمل و نقل ترکیبی
۶	پیوست ب (اطلاعاتی) بهره‌برداری مشترک خدمات حمل و نقل ریلی بین‌المللی و حمل و نقل ترکیبی
۱۱	پیوست پ (اطلاعاتی) پیشنهاد گروه حمل و نقل ترکیبی UIC
۱۷	پیوست ت (اطلاعاتی) کتابنامه

پیش گفتار

استاندارد " راه آهن - روابط بین شرکت‌های بهره‌بردار ریلی در حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی " که پیش نویس آن در کمیسیون‌های مربوطه تهیه و تدوین شده است و در نوزدهمین اجلاس کمیته ملی استاندارد حمل و نقل مورخ ۱۳۹۴/۸/۲۶ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران ، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می شود .

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدید نظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است :

UIC 291:2009, Relations between railway undertakings in international combined transport

راه آهن - روابط بین شرکت‌های بهره‌بردار ریلی در حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین اصول حاکم بر روابط بین شرکت‌های بهره‌بردار ریلی^۱ به منظور تدارک خدمات حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی^۲ است. این استاندارد در مورد واگن‌های تحت قرارداد و بهره‌برداری‌های مشترک کاربرد دارد.

۲ ملاحظات کلی

۱-۲ همکاری بین شرکت‌های بهره‌بردار ریلی به خصوص شامل موارد زیر می‌شود:

- جستجوی قابلیت همکاری بیشتر،
- برقراری معیارهای کیفیت و استانداردهای فنی به خصوص از طریق سیستم برچسب‌زن مشترک،
- بررسی و اجرای سیستم‌های IT^۳ استفاده شده در ارتباط با انجام خدمات و کنترل کیفیت،
- مطالعات ارائه‌کننده یک نشانه کلی به منظور تعیین کافی بودن ظرفیت، زیر بناء و ناوگان جهت پاسخگویی به تقاضا،
- ترویج حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی.

۲-۲ همکاری بین تمام شرکت‌های بهره‌بردار ریلی که از قطارها در طول یک مسیر مشخص (از جمله به عنوان یک حمل‌کننده جایگزین)، بهره‌برداری می‌کنند.

۳-۲ شرکت‌های ریلی به منظور بهره‌برداری از قطارها، با در نظر گرفتن مسائل اقتصادی، فنی و بهره‌برداری می‌توانند از یکی از روش‌های مختلف همکاری استفاده نمایند. شرکت‌های ریلی باید هنگام تصمیم‌گیری در مورد استفاده از بهره‌برداری‌های مشترک یا سیستم حمل‌کننده اصلی^۴ با قرارداد فرعی، به مقررات رقابت (رقابت بین روش‌های مختلف حمل و نقل مثلاً جاده‌ایی و ریلی) اهمیت دهند. به خصوص در مورد قطارهای مبداء-مقصدی، این موضوع باید رعایت شود.

¹ Railway undertaking(RU)

² International Combined Transport (ICT)

³ Information Technology

⁴ Lead Carrier System

۳ قرارداد فرعی

۱-۳ قرارداد فرعی روشی از همکاری است، که در آن شرکت بهره‌بردار ریلی موظف به اجرای یک قرارداد واگن می‌باشد و اجرا را، در کل یا در جزء، به شرکت بهره‌بردار ریلی دیگری واگذار می‌کند.
قراردادهای فرعی یا مقاطعه کاری عمدتاً به صورت‌های زیر است:

- شرکت بهره‌بردار ریلی تحت قرارداد، قرارداد واگن را، در کل یا در جزء، به یک یا چند شرکت بهره‌بردار ریلی واگذار می‌کند، که این قرارداد مالکیت مسیر قطار را روی زیربنای ریلی (که آن‌ها را برای خدمات مورد بحث استفاده می‌کنند)، حفظ می‌نماید. در این مورد، این شرکتهای بهره‌بردار ریلی به عنوان "حمل‌کننده‌های جایگزین" شناخته می‌شوند.

- شرکت بهره‌بردار ریلی تحت قرارداد، مالک قطار می‌باشد و یک یا چند تهیه‌کننده نیروی کشش (لوکوموتیو) را از طریق قراردادهای لوکوموتیو یا قراردادهای کرایه لوکوموتیو-و-راننده به کار می‌گیرد.

- شرکت بهره‌بردار ریلی تحت قرارداد، قراردادهایی برای اصول خدمات منعقد می‌کند و مشخص می‌نماید که چگونه خدمات مورد نظر باید هنگام اعزام و تحويل قطار یا در طول سفر اجرا گردد.
این استاندارد در مورد روابط بین شرکت بهره‌بردار ریلی تحت قرارداد و حمل‌کننده‌های جایگزین بحث می‌نماید.

۲-۳ مبلغ فاکتور شده توسط حمل‌کننده جایگزین جهت پرداخت برای تمامی خدمات حمل و نقل ریلی معمول می‌باشد. قرارداد می‌تواند همچنین خدمات فرعی خاصی را، همانطور که در بند ۴-۲-۵ ارائه شده است، تعریف کند، که سپس به صورت جداگانه فاکتور می‌شود.

۳-۳ حمل‌کننده جایگزین به شرکت بهره‌بردار ریلی تحت قرارداد، تمام اطلاعات ضروری برای آینده را ارائه می‌دهد تا کیفیت خدماتی را که در رابطه با آن‌ها با خریدار خدمات توافق کرده است، کنترل کند.

۴-۳ قراردادهای فرعی می‌توانند بر مبنای مدت توافق شده بین امضاء‌کننده‌ها منعقد شوند.

۵-۳ با رعایت اصول مقررات رقابت، قراردادهای فرعی می‌توانند شامل یک تبصره غیر-رقابتی شوند که به موجب آن حمل‌کننده جایگزین متعهد می‌شود از هیچ‌گونه خدمات ریلی رقابتی روی حساب مربوط به خودش در طول یک دوره زمانی که باید در قرارداد تعیین شود، بهره‌برداری نکند.

۶-۳ چنین قراردادهایی نمی‌توانند شامل یک تبصره انحصاری باشند که تصريح می‌کند، حمل‌کننده جایگزین می‌تواند فقط برای شرکت بهره‌بردار ریلی تحت قرارداد کار کند و هیچ خدمات رقابتی برای شرکت بهره‌بردار ریلی دیگر انجام ندهد.

۴ بهرهبرداری مشترک

۱-۴ مندرجات و هدف

۱-۱-۴ حمل و نقل ترکیبی بین المللی شامل یک سری خدمات است که اساسا بر مبنای خدمات حمل و نقل ریلی بین المللی می باشد که باید هم از لحاظ فنی (مهلت‌ها، ظرفیت، حدود بارگیری، قابلیت اطمینان) و هم از لحاظ تجاری (کیفیت و سرعت طراحی محصول و ارائه به مشتری) کارآمد باشد.

بنابراین ضروری است که شرکت‌های ریلی توانایی هماهنگ کردن خدمات خود را داشته باشند تا به استفاده کنندگان حمل و نقل ترکیبی بین المللی (ICT) خدمات مطلوبی را ارائه دهند.

بهرهبرداری مشترک یک روش سازماندهی خدمات ریلی است که به موجب آن دو یا چند شرکت بهرهبردار ریلی با هدف انجام مشترک خدمات ریلی حمل و نقل ترکیبی بین المللی همکاری می کنند.

۲-۱-۴ بهرهبرداری مشترک شامل موارد زیر است:

- همکاری فنی، زیراکه جنبه‌های فنی مواردی را که شامل خدمات می‌شوند، معین می‌نماید: دسترسی به زیربنا، برنامه‌های حمل و نقل، تدارک لوکوموتیو، نظارت بر تدارک واگن،

- و همکاری تجاری: در مورد شرایط حاکم بر تدارک خدمات حمل و نقل ریلی موردنظر، بحث می‌نماید.

۳-۱-۴ بهرهبرداری مشترک مربوط به قطارها یا گروهی از قطارها می‌شود که در طول یک مسیر مشخص یا گروهی از مسیرها یا به صورت یک سیستم عملیاتی، بهرهبرداری می‌شوند.

در تمام موارد، بهرهبرداری مشترک جهت ایجاد رقابت واقعی، مداوم یا بالقوه بین خدمات ریلی حمل و نقل ترکیبی بین المللی در یک بازار مشخص، به کار می‌رود.

به طور کلی، بهرهبرداری مشترک نمی‌تواند برای تمام قطارهای در حال بهرهبرداری روی یک مسیر مشخص (اگر فقط همین یک مسیر وجود داشته باشد) به کار رود و نمی‌تواند رقابت واقعی یا بالقوه بین مسیرها را حذف کند. یک شرکت بهرهبردار ریلی یا گروهی از شرکت‌های بهرهبردار ریلی که بر روی یک مسیر فعال هستند و یک قرارداد بهرهبرداری مشترک را منعقد کرده‌اند، می‌توانند همچنین از یک مسیر رقابتی با استفاده از همان توافقات، بهرهبرداری کنند و این در صورتی است که شرکت بهرهبردار ریلی دیگری یا گروهی از شرکت‌های بهره‌بردار ریلی بر روی مسیر دیگری، فعال باشند.

اگر بهرهبرداری مشترک در یک سیستم بهرهبرداری استفاده شود، نمی‌تواند منجر به مذاکره تعریفه برای خطوط یا مسیرهای مفروض شود.

به علاوه، تمام شرکت‌های بهرهبردار ریلی یا گروههای شرکت‌های بهرهبردار ریلی شرکت کننده در یک سیستم بهرهبرداری، می‌توانند از خدمات رقابتی یا نسبتاً رقابتی، با استفاده از روش‌های مختلف همکاری، بهرهبرداری کنند.

۲-۴ مقررات

۱-۲-۴ شرکت‌های بهره‌بردار ریلی آزاد هستند تا ساختار قانونی انتخاب خود را برای اهداف همکاری سازگار کنند.

۲-۲-۴ قرارداد بهره‌برداری مشترک برای مدت زمات توافق شده بین امضاء کننده‌ها، باید منعقد شود.

۳-۲-۴ درآمد حاصل از بهره‌برداری مشترک قطارها، شامل خدمات فرعی مانند سازماندهی، تدارک و اگن‌ها، بارگیری و تخلیه قطار در یک ایستگاه انتقال و غیره که باید در قراردادهای معین تعریف شوند، نمی‌شود.

۴-۲-۴ محاسبات درآمد خدمات مشخص، مستقل از راه حل‌های فنی و سازمانی اجرا شده توسط هر شرکت بهره‌بردار ریلی است.

۵-۲-۵ شرکت‌های بهره‌بردار ریلی در بهره‌برداری مشترک می‌توانند مقرراتی برای سهم بردن از سود، آن‌طور که صلاح می‌دانند، تنظیم کنند.

پیوست الف

(اطلاعاتی)

نمونه قرارداد برای عملیات تحت قرارداد در حمل و نقل ترکیبی

پیشنهاد می‌گردد تا از قرارداد نمونه (نمونه CT، قرارداد فرعی) ارائه شده توسط CIT (www.cit-rail.org) برای وسائل حمل و نقل ریلی بین‌المللی قطارهای بلوکی حمل و نقل ترکیبی، در عملیات تحت قرارداد، استفاده شود.

پیوست ب
(اطلاعاتی)

بهرهبرداری مشترک خدمات حملونقل ریلی بینالمللی و حملونقل ترکیبی

پیشنهاد می‌گردد تا از شرایط و اصطلاحات عمومی حاکم بر بهرهبرداری مشترک ارائه شده توسط (CIT) استفاده شود، که می‌تواند در قراردادهای بین شرکت‌های بهرهبردار ریلی تصریح گردد.

مقدمه:

این استاندارد امکان انتخاب خدمات حملونقل ریلی ترکیبی بینالمللی در بهرهبرداری مشترک را به شرکت‌های بهرهبردار ریلی ارائه می‌دهد.

حملونقل ترکیبی بینالمللی روش حملونقلی را ارائه می‌کند که از یک سری خدمات حملونقل بر اساس خدمات حملونقل ریلی بینالمللی تشکیل شده‌است و باید هم از لحاظ فنی (مهلت‌ها، ظرفیت، حدود بارگیری، قابلیت اطمینان) و هم از لحاظ تجاری (کیفیت و سرعت طراحی محصول و ارائه به مشتری) کارآمد باشد. اگر شرکت‌های بهرهبردار ریلی بهمنظور ارائه خدمات حملونقل ریلی بهینه به آخرين مشترى حملونقل ترکیبی، در بهرهبرداری مشترک کار کنند، این روش حملونقل فقط می‌تواند سهم بازار خود را در مقابل رقابت‌کننده‌های با چند نوع وسیله نقلیه، خصوصاً حملونقل جاده‌ایی، افزایش دهد.

این استاندارد، توصیه‌هایی را برای توسعه محصولات ریلی حملونقل ترکیبی بینالمللی، پیشنهاد می‌کند: طراحی محصول بهینه (مشخصات دقیق، برنامه‌ریزی و اجرای سریع تر خدمات)، عرضه (قیمت و خدمات در همان قیمت)، کیفیت (کارایی، قابلیت اطمینان، اقدامات پیشگیرانه، اقدام چاره‌ساز) و مدیریت مطلوب بر اجرا و نظرات بر خدمات.

ب-۱ تدارکات کلی

ب-۱-۱ تمام بهرهبرداری مشترک خدمات حملونقل ریلی ترکیبی بینالمللی که در آن شرکت بهرهبردار ریلی X شرکت دارد، مطابق با شرایط زیر است:

- مطابق با بندهای ۴-۱-۲ تا ۴-۲-۵.

- مقررات معرفی شده توسط کمیسیون اروپایی در اطلاعیه‌های متعاقب آن به شورای مقررات (EEC) 1017/68، مقاله ۱۲، پاراگراف ۲، در مورد تصمیمات مربوط به ایجاد مشارکت بین شرکت‌ها در حملونقل باری ترکیبی بینالمللی،

- شروط ضمن عقد قرارداد حاکم بر بهرهبرداری مشترک مورد بحث (از این پس به عنوان "قرارداد" ارجاع داده می‌شود).

ب-۱-۲ پیشنهاد می‌شود که چنین بهرهبرداری مشترکی، تا حدی که با قرارداد در تضاد نباشد، مطابق با شرایط

زیر باشند.

ب-۲ قطارهای بهرهبرداری شده به صورت مشترک

فهرست قطارهایی که برای آن‌ها بهرهبرداری مشترک مطابق با قوانین کلی مذکور است، به عنوان یک پیوست، به قرارداد ضمیمه می‌گردد.

ب-۳ ایستگاههای خروجی و مقصد

ب-۳-۱ ایستگاههای خروجی و مقصد قطارهای بهرهبرداری شده به صورت مشترک، پایانه‌های حمل و نقل ترکیبی یا انشعاب‌های خط خصوصی هستند که به صورت جداگانه به عنوان یک کارکرد خدمات حمل و نقل که باید اجرا شود، مشخص شده‌اند.

ب-۳-۲ این ایستگاههای خروجی و مقصد، روی قلمروی ملی دو کشور مختلف، قرار داده می‌شوند.

ب-۴ مسیر طی شده

ب-۴-۱ قطارهای بهرهبرداری شده به صورت مشترک، مسیر یا مسیرهایی را که در قرارداد به آن‌ها اشاره شده است، طی می‌کنند.

ب-۴-۲ انحراف از مسیر در نتیجه شرایط استثنایی، توسط شرکت‌های بهرهبردار ریلی تحت قرارداد، مدیریت می‌شود.

ب-۵ مدیریت

ب-۵-۱ قطارهای بهرهبرداری شده به صورت مشترک، توسط مدیران تولید و بازرگانی مسئول بر حمل و نقل ترکیبی در گروه شرکت‌های بهرهبردار ریلی تحت قرارداد، مدیریت می‌شوند.

ب-۵-۲ نمایندگان شرکت‌های بهرهبردار ریلی از طرف شرکت‌های مربوطه، دارای اختیار هستند تا به تمام مقررات قید شده در قراردادهای منعقد شده، متعهد شوند.

ب-۵-۳ در شرکت‌های بهرهبردار ریلی شرکت کننده در بهرهبرداری مشترک، یکی از شرکت‌های بهرهبردار ریلی می‌تواند به عنوان نقطه تماس مشتری، توسط گروه شرکت‌های بهرهبردار ریلی دیگر، در قرارداد، معرفی شود. این شرکت بهرهبردار ریلی، سپس ابتکار عمل را بدست می‌گیرد تا به توافقات پوشش دهنده تعریف خدمات ارائه شده و مفاد قرارداد برسد (بحث و مذاکره محصول، کیفیت ارزیابی و اندازه‌گیری، اقدام اصلاحی و غیره).

ب-۵-۴ شرکت بهرهبردار ریلی اصلی^۱، توسط گروه شرکت‌های بهرهبردار ریلی در قرارداد اختیار دارد تا تمام اقدامات ضروری در صورت پیشامد یک حالت اضطراری تاثیرگذار روی خدمات حمل و نقل را در نظر بگیرد، تحت شرایطی که تاثیرات این اقدامات به شرایطی که به طور ضروری به آن‌ها منتقل می‌گردد، محدود نگه داشته شوند.

ب-۶ تعریف محصول

ب-۶-۱ قرارداد می‌تواند اصولی را برای روش‌هایی که در آن‌ها محصول باید تعریف شده باشد و متناظر با ویژگی‌های خاص مانند موارد زیر باشد، قرار دهد:

- روش برای مذاکرات فنی
- روش برای مذاکرات بین گروه شرکت‌های بهرهبردار ریلی در قرارداد،
- روش‌هایی برای عقد قرارداد بین گروه‌های مختلف، از جمله برای جنبه‌های کیفیتی.

ب-۶-۲ شرکت‌های بهرهبردار ریلی نیازهای مشتریان را ارزیابی می‌کنند و همراه با مشتری، یک سری از الزامات محصول را که شامل تحلیل کامل از نیاز به محصولی است که باید توسعه یابد یا تصحیح شود، فراهم می‌آورند. این الزامات محصول را شرح می‌دهند و شامل فهرستی از شاخص‌های رضایت مشتری هستند. شرح محصول شامل یک سری از الزامات بازار و دستورالعمل‌هایی است که به عنوان پایه‌ایی برای طراحی محصول به کار می‌روند. الزامات محصول همچنین مهلت‌های خاص و ضروری را برای دادن قیمت محصول نهایی به مشتری و برای تکمیل محصول، تعریف می‌کند.

ب-۶-۳ شرکت‌های بهرهبردار ریلی تضمین می‌کنند که محصول مطابق با الزامات است.

ب-۶-۴ یک مرکز کیفیت باید کارشرکت‌های بهرهبردار ریلی را تائید کند.

- اندازه‌گیری کیفیت محصول با استفاده از شاخص‌هایی که امکان تعیین ایرادات و منشا آن‌ها را فراهم می‌سازد،
- ارزیابی کیفیت خدمات فراهم شده برای مشتری،
- به حد کافی مسئول بودن جهت انجام اقدامات اصلاحی ضروری، در صورت عدم انطباق با معیارهای کیفیت

ب-۶-۵ قیمت‌ها برای خدمات حمل و نقل ریلی با ترکیبات برای به اشتراک‌گذاشتن درآمد تعریف نمی‌شوند بلکه فقط توسط بازار و اقتصاد و شرایط فنی منطبق بر معیارهای مشخص شده در بند ب-۸ مشخص می‌شوند.

^۱ Lead Railway Undertaking

ب-۷ اصول مدیریت

ب-۷-۱ مدیریت قطارهای بهره‌برداری شده به صورت مشترک، برای اجرای قرارداد واگن، بر کیفیت تمرکز دارد و تمام فرآیندهای مورد نیاز جهت فراهم آوردن خدمات کارآمد را پوشش می‌دهد. شرکت‌های بهره‌بردار ریلی تلاش می‌کنند تا به مشتری خدمات مطلوبی از لحاظ طراحی و کارکرد محصول با قیمت بهینه برای شرکت‌های بهره‌بردار ریلی، ارائه دهند.

ب-۷-۲ خدمات ریلی از لحاظ کارکرد کلی با هدف توسعه سازگاری، در نظر گرفته می‌شوند.

ب-۷-۳ خدمات حمل و نقل ریلی بین‌المللی توسط گروه‌های تحت قرارداد، طبق اصول UR-CIM تعریف شده توسط COTIF، انجام می‌شوند.

ب-۷-۴ مقاله تحت عنوان

"Recommendation of the UIC Combined Transport Group concerning the purpose and Functioning of Combined Transport Quality Groups"

در تاریخ ۱۵/۳/۲۰۰۷ (پیوست پ) و پذیرفته شده توسط CTG در تاریخ ۳۰/۳/۲۰۰۷، جهت استفاده به عنوان یک راهنمای برای اجرای این اصول، طراحی شده است.

ب-۸ رقابت

ب-۸-۱ حقوق دسترسی

طرف قرارداد بودن، شرکت‌های بهره‌بردار ریلی را از حقوق دسترسی ارائه شده توسط دستورهای 91/440 (EEC) و اصلاحات آن، محروم نمی‌کند.

ب-۸-۲ بند عدم-رقابت

بهره‌برداری مشترک می‌تواند شامل یک بند عدم-رقابت شوند، که به موجب آن طرفین متعهد می‌شوند، از خدمات ریلی رقابتی روی حساب خودشان برای مدت زمان تعریف شده در قرارداد، بهره‌برداری نکنند.

ب-۸-۳ بند محظمه

هر یک از طرفین، در طول مدت قرارداد، به طور رسمی متعهد می‌شوند که دانش و تخصص اندوخته را در طول مدت خطر مشترک قید شده در قرارداد، افشا نکنند.

ب-۸-۴ قرارداد فرعی

شرکت‌های بهره‌بردار ریلی طرف قرارداد، می‌توانند، از خدمات ریلی از طرف شرکت بهره‌بردار ریلی

دیگری به عنوان یک مقاطعه‌کار فرعی، بهره‌برداری کنند.

ب-۹ مدت زمان همکاری

حداکثر مدت زمانی که برای آن قرارداد می‌تواند بدون تجدید ضمنی، منعقد شود، ۵ سال است.

پیوست پ
(اطلاعاتی)

پیشنهاد گروه حمل و نقل ترکیبی UIC

هدف و عملکرد گروه‌های کیفیت حمل و نقل ترکیبی

مقرر می‌شود از حالا برای مدت ۱۰ سال یا بیشتر، مهمترین قراردادهای حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی در رابطه با کیفیت برای قطارهای مبدأ-مقصد که برای استقرار و بهره‌برداری گروه‌های چند جانبه، که نظارت و کنترل کیفیت خدمات مربوطه، وظیفه آن‌ها است، تهیه شوند.

این عمل به صورت طولانی در تعهد مشترک شرکت‌های بهره‌بردار ریلی، اعضای انجمن حمل و نقل UIC و بهره‌برداران حمل و نقل ترکیبی، اعضای UIRR INTERUNIT باقی ماند تا کیفیت قطارهای زمان‌بندی شده و در حال بهره‌برداری از خدمات حمل و نقل ترکیبی و قراردادهای مرتبط با این کیفیت (که توسط UIC و UIRR در نشست مورخ ۱۳۸۴ هجری شمسی (۲۰۰۵ میلادی) امضا شده است) را توسعه دهد.

کتاب راهنمای کیفیت حمل و نقل ترکیبی که توسط گروه حمل و نقل ترکیبی UIC در تاریخ ۱۳۷۹ هجری شمسی (۲۰۰۱ میلادی) منتشر شده است و هنوز قابل استفاده می‌باشد (قابل دانلود در سایت شامل تمام اقدامات برتر در این زمینه است و تعریف زیر را از کنترل کیفیت در حمل و نقل ترکیبی (فصل ۳-۱) ارائه می‌دهد:

"کنترل کیفیت شامل راهاندازی ساختارهای سازمان یافته است که این ساختارها از ماموران کیفیت شرکاء که دارای اقتدار لازم هستند، تشکیل شده‌است. کنترل کیفیت بستگی به همکاری تمام شرکت‌های ریلی و تمام طرفین دیگر در گیر در زنجیره حمل و نقل دارد.

سیستم کنترل کیفیت ساختار فعالیت‌هایی را که باید مشخص شود، توصیف می‌کند.

-شکل‌گیری سازمان (شرکت، پروژه)،

-استاندارد کیفیت مورد نیاز برای یک سرویس ویژه،

-چگونگی کنترل استاندارد کیفیت،

-اقدامات اصلاحی،

-مهارت‌ها،

-مسئولیت‌ها.

کنترل کیفیت تنها در صورتی می‌تواند به طور کارآمد انجام شود که کار، پشتیبانی مدیران شبکه را داشته باشد. این، ساختارها و فعالیت‌های اعزام، فرایندهای عملیاتی و تجاری، روح مسئولیت را شکل می‌دهد."

کتاب راهنمای کنترل کیفیت همچنین چگونگی سازماندهی کنترل کیفیت را تعریف می‌کند:

"کنترل کیفیت شامل موارد زیر می‌شود:

- یک ساختار ناظارت روزانه، به طوری که هرجا امکان پذیر باشد، یک نفر می‌تواند در عملیات حمل و نقل، همچنین جمع آوری و تبادل اطلاعات(پردازش عملیاتی) مداخله کند.

- یک سیستم مختصر تا رضایتمندی مشتری را اندازه‌گیری و تحلیل کند و اقدامات اصلاحی را آماده کند(پردازش بعد از پیشامد). مشتری می‌تواند در این سیستم نشان داده شده باشد.

خدمات شبکه موجود، مسئول پردازش عملیاتی هستند، در حالی که بدنه کنترل(مسئول تحلیل و مشخص کردن روش‌های اصلاحات) گروهی است که روی "مسیرهای" کنترل کیفیت تمرکز می‌کند."

بر اساس تمرینات خوب، از زمانی که مطرح شدند، تکمیل گردیده است، کتاب راهنمای کنترل کیفیت، وظایف و ماموریت‌های طرفین در حال کار کنترل کیفیت (یا نیروهای وظیفه) را فهرست کرده است:

"یک گروه کاری کنترل کیفیت، یک سیستم فعال است که متشکل از متخصصانی در راس شرکت‌های ریلی - است

که گروهی برای یک رابطه خاص هستند.

وظایف گروه کاری به شرح زیر است:

- ایجاد یک سیستم قابل فهم، واضح و مدرن برای توزین و مقایسه موقعیت‌های تئوری و واقعی و تمرکز بر مشاهده دقیق و یا عوامل کیفیت دیگر،

- راهاندازی کanal اطلاعات،

- تحلیل مقایسه بین موقعیت‌های تئوری و واقعی،

- اشاره و حذف کاستی‌های کیفی از طریق اقدامات اصلاحی عادی صورت گرفته در رابطه با خدمات مربوطه،

- آماده کردن گزارش‌های دوره‌ای از تغییرات کیفیت،

- ایجاد تحلیل‌های تطبیقی در نظر گرفته شده در ضوابط کیفی رقابت، به منظور ایجاد جایگزینی با ارزش افزوده بالا از لحاظ اقتصادی و کیفی، نسبت به حمل و نقل جاده‌ایی(اختیاری)،

- توصیه جهت تکمیل محصولات جدید(اختیاری).

تقریبا تمام قراردادهای قطار در حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی، اکنون شامل قراردادهای کیفیت می‌شوند و توسط

گروه‌های کاری کیفیت که برای یک "مسیر" خاص راهاندازی شده و بهره‌برداری می‌شوند، ناظارت می‌گردد.

به هر حال، در حال حاضر برای مدتی، نارضایتی رو به رشدی در مورد این گروه‌های کاری وجود دارد، گرچه سودمندی و دوام آن‌ها نمی‌تواند به هیچ وجه قابل رقابت باشد.

یک تحلیل سریع، چندین دلیل برای این نارضایتی آشکار می‌سازد:

- بیشتر این گروه‌های کاری زمانی تشکیل شدند که شرکت‌های ریلی هنوز یک پارچه بودند. ایده اصلی، ایجاد

یک همکاری مشترک و ارزیابی رقابتی از چگونگی بهره‌برداری از قطارها و خدمات مختلف و ایجاد اقدامات اصلاح کننده بوده و هم اکنون نیز هست.

- مدیران تاسیسات زیربنایی^۱ و شرکت‌های ریلی، نهادهای مجازی هستند و به‌طور گسترده، اظهار می‌کنند که گروه‌های کیفیت دیگر هیچ داده‌ایی از نمایندگان زیربنایی نمی‌گیرند.

- به نظر می‌رسد، هدف اولیه این گروه‌ها محو شده باشد و در حال حاضر، مصمم‌تر هستند تا تاخیرها را به گردن گروه‌های دیگر بیندازند و در مورد این که چه کسی باید پرداخت کند، توافق کسب نمایند.

- حتی اگر در موارد خاص، هنوز متخصصان تولید و بهره‌برداری، در کار شرکت کنند، مذاکرات به طور عمد، متمرکز بر غرامت‌های قابل پرداخت به جای بازخورد است.

- به علاوه، اغلب اوقات آشکار شده است که دیگر هیچ‌گونه قرارداد "کیفیت" در خیلی از شرکت‌های ریلی وجود ندارد و کار تحلیلی انجام نمی‌شود.

با این حال، وجود گروه‌های کاری کیفیت:

الف- با فراهم آوردن آمارهای حمل و نقل با جزئیات و انجام تحلیل و گزارش‌دهی از تجربه واقعی، "نشست‌های نظارتی سه ماهه" کیفیت موفق را تضمین می‌کند.

ب- یک موضوع معمولی و نوعی از پیوستگی را بین "نشست‌های نظارتی سه ماهه" و "نشست‌های برنامه‌ریزی"- رو به جلو نیم سالانه^۲ با کارکنان تولید و بازرگانی، فراهم می‌کند.

- کاستی دیگر، این است که مذاکرات کیفیت تقریباً تبدیل به مذاکرات تجاری بین شرکت‌های ریلی و متصدی حمل و نقل ترکیبی^۳ شده است.

- در نهایت، گردآوری آمار گرچه جهت اندازه‌گیری کیفیت خدمات ضروریست و یک پیش نیاز برای انجام اصلاحات است (از آنجایی که آنچه که اندازه‌گیری نمی‌شود، وجود ندارد) به نظر می‌رسد که در هم‌جنسي، استمرار و پایداری آن بین مسیرها به ویژه هنگامی که مشاهده و اشاره به ایرادات در کیفیت خدمات دارای اهمیت است، تفاوت دارد.

نیاز به تمرکز مجدد بر کار آن‌ها مشهود است. آنچه که باید اهمیت داشته باشد، به قرار زیر است:

¹ IMs
² CT

- الف- تعیین مجدد اولویت‌های اصلی و اهداف گروه‌های کاری،
- ب- دست یافتن به مشارکت تجدید شده مدیران تاسیسات زیربنایی،
- پ- نگهداشتن نقش سیگنال اخطار مجازات،
- ت- فراهم کردن توصیه‌هایی برای تغییر ساختار گروه‌های کیفیت، براساس وظایف و اهداف نهایی آن‌ها،
- ث- ایجاد مجدد ابزارهای آماری و دسترسی به نتایجی که آن‌ها برای تمام مسیرهای پوشش داده شده توسط اعضای GTC از جمله Brenner corridor، تولید می‌کنند،
- ج- توانا ساختن شرکت‌های بھربدر ریلی جهت تولید آمارهای مستقل قابل اعتماد، یک بار دیگر و توانا ساختن آن‌ها به منظور انتشار یک خلاصه همگن از آن، از طریق GTC، که تضمین می‌کند، اگر گروه‌های مورد نظر پیش‌اپیش به توافق برسند، داده‌های نتیجه فقط به گروه‌های خارجی ارسال خواهد شد،
- چ- بازگرداندن بخش‌های کیفیت در شرکت‌های بھربدر ریلی،
- ح- ترکیب کردن تمام قراردادهای کنترل کیفیت وارد شده توسط یک مشتری با یک برنامه تولید،
- خ- مختصرسازی قراردادهای کیفیت و کاهش دادن آن‌ها به هدف‌های اصلی.
- بنابراین توصیه می‌شود، اعضای CTG و متصدیان CT مورد نظر، گروه‌های کیفیت را بر اساس سه کارکرد مندرج در جدول پ-۱، مجددأ تشکیل دهند.

جدول ب-۱ تشکیل مجدد گروه‌های کیفیت

سرمایه‌گذاری	طراحی	ناظارت	
<p>- اجرای بندهای مالی قراردادهای کیفیت مورد بحث</p> <p>- تعیین مسئولیت - اعمال مجازات</p>	<p>- نیاز به تحلیل دارد - تعریف خدماتی که قرار است، ارائه گردد - پیش‌نویس کردن یک برگه مشخصات برای اطلاع خدمات تولید شرکت ریلی (و ارائه مشخصات پیش‌نویس به آن‌ها برای GIs) - بازخورد روی خدمات موجود، منتج شده از ماژول "ناظارت" - رضایتمندی مشتریان تحلیل گردد - حذف کاستی‌های کیفی با انجام اقدامات اصلاحی به عنوان یک اقدام متداول - احتمالاً تعریف مجدد خدمات بسته به بازخورد</p>	<p>- ناظارت متداول یا غیر متداول قطارهای طراحی شده با قرارداد - مقایسه بین موقعیت‌های تئوری و واقعی - راهاندازی یک کanal اطلاعات - شناسایی منابع کاستی‌های کیفیت در قطارهای موردنظر - جداول آماری ارائه‌دهنده خلاصه‌ایی از داده‌های مربوط به دقت زیاد در زمان در قطارهای حمل و نقل (>24 hrs,>6 hrs<24 hrs, 6 hrs<3 hrs>,2 hrs≥)</p>	وظایف
<p>مدیران فروش شرکت‌های بهره‌بردار ریلی و گروه متصدیان قرارداد حمل و نقل مورد نظر</p>	<p>مدیران تولید، کیفیت و بازرگانی، شرکت‌های بهره‌بردار ریلی و گروه متصدیان قرارداد حمل - ونقل مورد نظر</p>	<p>مدیران کیفی و تولید شرکت‌های بهره‌بردار ریلی و گروه متصدیان قرارداد حمل و نقل مورد نظر و مدیران تاسیسات زیربنایی</p>	شرکت- کنندگان
<p>نشست ششماهه یا سالانه (بسته به بندهای مجازات موجود در قرارداد) اولویت روی کارهایی است که "در محل خودشان" قبل از نشست‌ها، تکمیل شده‌اند که بر پایه اطلاعات</p>	<p>نشست نیمسالانه پس از یادداشت برداری از نتایج گروه "ناظارت"</p>	<p>نشست سه‌ماهه بین نشست‌ها، وظایف "در محل خودشان" تکمیل می‌شوند: گردآوری آمار، گزارش‌ها و غیره. راهاندازی اولیه: RU/IM سپس متصدیان / RU</p>	روش توصیه شده

تهیه شده توسط گروه "ناظارت" خواهد بود. نشست‌ها باید فقط برای توافق روی تاثیرات مالی این اطلاعات به کار روند.			
--	--	--	--

پیوست ت
(اطلاعاتی)
کتابنامه

- ۱- استاندارد ملی ایران به شماره ۱۸۵۶۷، راهآهن- حمل و نقل ترکیبی - تعاریف
- ۲- استاندارد ملی ایران به شماره ۱۴۸۵۳، راهآهن- روابط بین شرکت‌های بھربدار ریلی و خریداران خدمات در حمل و نقل ریلی
بین‌المللی

3-EEC Notice No 1017/68: Notice published under Article 12(2) of Council Regulations (EEC) No 1017/68- Decisions of associations of undertakings operating in the international combined transport of goods, official journal C105 26.04.19 95

4-EEC Council Directive 91/440 on the development of the Community's railways, Official journal C105 26.04.19 95